שנה טובה

נוסח ע"מ

סימני ליל ראש השנה

מברך מרי האדמה, ומברך לפרי מבורך מ"ל מרי האדמה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ:

מרימים ואוכלין תפוח שרוטבל בדבש, ואחר מרימים אומר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ (יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ) שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה:

מרימים תמרים אומר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ (יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ) שֶׁיִּתַּמּוּ שׂוֹנְאֵינוּ:

מרימים רימון אומר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ (יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ) שֶׁיִּרְבּוּ זְכֻיּוֹתֵינוּ כְּרִמּוֹן:

מרימים ראש כבש או ראש דג אומר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ (יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ) שֶׁנִּהְיֶה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב:

מרימים דלעת אומר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ (יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ) שֶׁנִּפְרֶה וְנִרְבֶּה כַּדָּגִים:

מברך מרי האדמה, ומברך לפרי מבורך מ"ל מרי האדמה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה:

מרימים רוביא אומר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ (יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ) שֶׁיִּרְבּוּ זְכֻיּוֹתֵינוּ:

מרימים קרא אומר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ (יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ) שֶׁתִּקָּרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ וְיִקָּרְאוּ לְפָנֶיךָ זְכֻיּוֹתֵינוּ:

מרימים מלוקא אומר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ (יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ) שֶׁיִּסְתַּלְּקוּ אוֹיְבֵינוּ וּמְשִׂטְיֵנֵנוּ:

מרימים מד אומר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ (יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ) שֶׁתִּגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵירוֹת טוֹבוֹת:

מרימים כרתי אומר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ (יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ) שֶׁיִּפָּרְדוּ שׂוֹנְאֵינוּ:

בס"ד
אלעזר שלמה יעקבוביץ
אלון - בית אל - ירושלים
מהדורה ראשונה - תשע"ד
ע"מ
1571
דקסברגר
7 290107 397681

ברכת המזון

לְמַנְצֵחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחֻנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה. לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ, בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם. יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר. וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם. אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

אֲבָרֵכָה אֶת יְיָ בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: סוֹף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹהִים יְרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וְנֶדְרֹשׁ אֵלּוּ זֶה הִשְׁלִיחוּ לְכֹר מִי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזָּן אוֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוּבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נָתַן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאַל יֶחְסַר לָנוּ מְזוֹן תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא אֵל זָן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל וְשֵׁלְחָנוֹ עָרוּךְ לַכֹּל וְהֵכִין צָרְכֵּנוּ לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוֹב חֲסָדָיו כָּאָמוּר. פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַזָּן אֶת הַכֹּל:

נוֹדֶה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמָזוֹן, עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחָתַמְתָּ בְּבְשָׂרֵנוּ. וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמָזוֹן שֶׁאַתָּה זָן וּמְפַרְנֵס אוֹתָנוּ:

עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמֶךָ כָּאָמוּר וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ. וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן:

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל הֵיכָלֶךָ וְעַל מְעוֹנָתֶךָ וְעַל דְּבִירֶךָ. וְעַל כִּסֵּא הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ רְעֵנוּ זוּנֵנוּ. פַּרְנְסֵנוּ. כַּלְכְּלֵנוּ. הַרְוִיחֵנוּ הַרְוַח לָנוּ מְהֵרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אַל תַּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם. וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם. אֶלָּא לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה וְהָרְחָבָה. הָעֲשִׁירָה וְהַפְּתוּחָה. יְהִי רָצוֹן שֶׁלֹּא נֵבוֹשׁ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא נִכָּלֵם לָעוֹלָם הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תְּהֵרָה לִמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת אומרים

רָצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוַת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, הַשַׁّבָּת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ לִשְׁבֹּת בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת חֹק רְצוֹנֶךָ. וְאֶת תֹּהוּ בְּרוּם מְרוֹמֶיהָ. וְהַרְאֵנוּ בְּנֶחָמַת צִיּוֹן עִירֶךָ. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנֶּחָמוֹת. וְגַם שֶׁאֶבְלֵנוּ וְקִינָתֵנוּ תַּרְגִּיל לְהַגִּיעַ לְפָנֶיךָ. וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ לְהַגִּיעַ לְפָנֶיךָ. אֶלָּא הַשְׁקִיטֵנוּ לְגַמְרֵי. וְאֶת אוֹתָנוּ לְקַר מִי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

בראש חודש ובראש שנה ובראש השנה אומרים אלהינו ואלהי אבותינו עלה יבא

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם (בראש השנה: הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה) בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְבְיוֹם (בראש השנה: הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה) בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלִהוֹשִׁיעֵנוּ, זְכֹר בּוֹ אֵלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בּוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ וְתֵמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם. (ואומר בלחש) אָמֵן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. לְעֵד הָאֵל אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אַדִּירֵנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב לַכֹּל. שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם הוּא הֵטִיב לָנוּ. הוּא מֵטִיב לָנוּ. הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גְּמָלָנוּ. הוּא מִגְמְלֵנוּ לְעֵד חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרֶוַח וְהַצָּלָה וְכָל טוּב: (בראש השנה אומר)

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח בָּנוּ לְדוֹר דּוֹרִים: הָרַחֲמָן הוּא יִתְפָּאַר בָּנוּ לָנֶצַח נְצָחִים: הָרַחֲמָן הוּא יְפַרְנְסֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי. בְּהֶתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר. בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר: הָרַחֲמָן הוּא יִתֵּן שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִצְלַיַּח אֶת יְדִידֵינוּ. הָרַחֲמָן הוּא יְשַׁבֵּר עוֹל גָּלוּת מִצַּוָּארֵנוּ. הָרַחֲמָן הוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף: הָרַחֲמָן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יָדוֹ הָרְחָבָה. הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁם הַגָּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכֹל מִכֹּל מִכֹּל, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הָרַחֲמָן הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמוֹ:

בשבת אומרים

הָרַחֲמָן הוּא יְזַכֵּנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מִגְדּוֹל (בראש השנה מוסיף: וטוב בראש שבת אומרים: מִגְדּוֹל) יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ. וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם: מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעוֹת לְמִגְדַּל מַלְכּוֹ. וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם: מִמְּרָדֵי רָשָׁע וְרָעָבוֹ. וְרָדַשׁ יְיָ לֹא יַחְסִירוּ כָּל טוּב: נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רְאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב. וְזַרְעוֹ מְבַקֵּשׁ לָחֶם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה. וְזַרְעוֹ לְבְרָכָה: מִה שֶׁאָכַלְנוּ יִהְיֶה לְשִׂבְעָה. וּמִה שֶׁשָּׁתִינוּ יִהְיֶה לִרְפוּאָה. וּמִה שֶׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לִבְרָכָה. כְּדִכְתִיב וְיִתֵּן לְפָנֶיהָם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִירוּ כִּדְבַר יְיָ: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ, וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: